

Uitspraken rechtbank Utrecht in de “megazittingen” van 14 juli/19 juli en 17 augustus 2011

Dit overzicht is beperkt tot een aantal uitspraken omdat in de overige uitspraken die zelfde overwegingen door de rechtbank zijn gebruikt. De uitspraken hebben betrekking op de schriftelijke overeenkomst in de zin van artikel 52 Wko en op de vraag of de vraagouder aannemelijk heeft kunnen maken dat er kosten voor kinderopvang zijn gemaakt.

Wat valt op ?

Verantwoordelijkheid voor het voeren van een deugdelijke administratie wordt bij de vraagouder neergelegd (in lijn met uitspraken Raad van State). Ook indien vraagouder in bewijsnood verkeert komen de gevolgen voor zijn rekening.

Er hoeft slechts eenmalig verzocht te worden om stukken waarmee aangetoond kan worden dat er kosten van kinderopvang zijn gemaakt. Worden er dan slechts kwitanties overgelegd dan hoeven wij niet nogmaals om aanvullende bewijsstukken te vragen: het ligt op de weg van de vraagouder om aan te tonen dat hij kosten voor kinderopvang heeft gemaakt.

Tav de overeenkomst:

Uitspraak van 5 augustus 2011 SBR 10/3417 en SBR 11/1503):

Artikel 52 van de Wko bepaalt dat kinderopvang geschiedt op basis van een schriftelijke overeenkomst tussen de houder en de ouder.

Uit deze bepaling volgt dat een schriftelijke overeenkomst aan de opvang ten grondslag dient te liggen. Dit blijkt ook uit het bepaalde in artikel 11, derde lid, onder c, van de Regeling Wko, welk artikellid bepaalt dat de administratie van een gastouderbureau afschriften dient te bevatten van alle met de vraagouders overeengekomen schriftelijke overeenkomsten.

Uit de Nota van Toelichting bij het concept besluit kwaliteit kinderopvang (kamerstukken 28 447,nr.28, pagina 7) blijkt voorts dat de overeenkomst aan een aantal voorwaarden dient te voldoen, zodat B/T kan toetsen of door een ouder terecht aanspraak wordt gemaakt op kinderopvangtoeslag.

De rechtbank stelt vast dat de **overeenkomst met gastouderbureau alleen is ondertekend door eiser en niet door gastouderbureau** . Geoordeeld moet dan ook worden dat eiser niet beschikt over een schriftelijke overeenkomst die voldoet aan de in het rechtsverkeer daaraan te stellen eisen.

Bij het ontbreken van een schriftelijke overeenkomst is naar het oordeel van de rechtbank **geen sprake van gastouderopvang door tussenkomst van een geregistreerd gastouderbureau als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wko.**

Uitspraak van 12 augustus 2011 SBR 11/444, SBR 11/1504 en SBR 10/4060):

De rechtbank is, gelet op het bepaalde in artikel 52 van de Wko, van oordeel dat recht op kinderopvangtoeslag eerst bestaat vanaf de datum waarop eiseres een schriftelijke overeenkomst heeft gesloten met het gastouderbureau. In dit geval is over het jaar 2007 niet gebleken van een schriftelijke overeenkomst, zodat voor eiseres over dat jaar geen recht op kinderopvangtoeslag bestond.

Hieraan kan niet afdoen hetgeen door eiseres is aangevoerd, inhoudende dat er wel een **overeenkomst** is doch dat zij die niet heeft meegekregen en dat het voor haar **ook niet mogelijk is die overeenkomst alsnog te verkrijgen omdat de administratie van het gastouderbureau in beslag is genomen**. De rechtbank overweegt in dat verband dat de **gevolgen van deze bewijsnood voor rekening van eiseres** dienen te komen.

Uitspraak van 24 augustus 2011 [] SBR 10/3008 en SBR 11/1636):

Nu er wel een **contract aanwezig** is maar **niet met zekerheid kan worden vastgesteld wanneer dit is gesloten en ondertekend**, is de rechtbank van oordeel dat B/T, gelet op het bepaalde in artikel 52, gelezen in samenhang met artikel 5 Wko, **voor de ingangsdatum van het recht op kinderopvangtoeslag in redelijkheid aansluiting heeft kunnen zoeken bij de datum waarop eiser de aanvraag kinderopvangtoeslag heeft ingediend.**

Dat de **vermelding van dagtekening niet is voorgeschreven**, maakt niet dat voor de vraag **wanneer het contract is afgesloten zonder meer moet worden uitgegaan van de ingangsdatum van het contract.** In het bijzonder niet wanneer de vermelde ingangsdatum op het contract voor de datum van de kinderopvangtoeslag ligt. Door het ontbreken van een dagtekening heeft eiser naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende aangetoond dat het contract reeds eerder was gesloten en ondertekend.

Tav de betaalbewijzen:

Uitspraak van 25 juli 2011 [] SBR 10/2666):

De rechtbank is van oordeel dat B/T zich op goede gronden op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij kosten voor kinderopvang heeft gemaakt. Met de vele rekeningafschriften die eiser heeft overgelegd heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat hij betalingen heeft gedaan aan de gastouder.

Uit de rekeningafschriften blijkt weliswaar dat door eiser **kasopnames zijn gedaan, maar zonder nader ondersteunende gegevens vormt die omstandigheid onvoldoende bewijs voor eisers stelling dat hij betalingen aan de gastouder heeft gedaan en kosten voor kinderopvang heeft gemaakt.**

Uitspraak van 25 juli 2011 [] SBR 11/602):

Ter onderbouwing van haar standpunt dat eiseres kosten voor kinderopvang heeft zij verwezen naar de **verklaring van de gastouder**, waarin hij verklaart in 2008 bij eiseres te hebben gewerkt en daarvoor een vergoeding te hebben ontvangen van € 12.322.

De **enkele verklaring van de gastouder** dat zij een bedrag van € 12.322,- heeft ontvangen voor het werk dat zij heeft verricht, biedt naar het oordeel van de rechtbank **zonder nadere ondersteunende gegevens onvoldoende aanknopingspunten** voor het oordeel dat eiseres over 2008 **kosten voor kinderopvang** heeft gemaakt.

Nu ook overigens door eiseres geen stukken zijn overgelegd waaruit blijkt van gemaakte kosten van kinderopvang, heeft B/T terecht het verleende voorschot herzien en nader vastgesteld op € 0.

Uitspraak van 4 augustus 2011 [] SBR 10/2318 en SBR 11/1628):

De rechtbank is van oordeel dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij kosten voor kinderopvang heeft gemaakt en wat de hoogte is van deze kosten, omdat de **bedragen vermeld op de kwitanties slechts deels overeenkomen met de kasopnames vermeld op de bankafschriften.**

Uitspraak van 10 augustus 2011 [] SBR 10/3953 en SBR 11/1633)

De **aangifte inkomstenbelasting, ondersteund door de enkele verklaring van de gastouder** dat deze een geldbedrag heeft ontvangen voor het werk dat hij als gastouder heeft verricht, biedt naar het oordeel van de rechtbank **zonder nadere ondersteunende gegevens, onvoldoende aanknopingspunten** voor het oordeel dat eiser kosten voor kinderopvang heeft gemaakt.

Uitspraak van 12 augustus 2011 (SBR 11/444, SBR 11/1504 en SBR 10/4060):

De enkele verklaring van de gastouders dat zij een bepaald geldbedrag hebben ontvangen voor het werk dat zij heeft verricht, biedt naar het oordeel van de rechtbank **zonder nadere ondersteunende gegevens onvoldoende aanknopingspunten** voor het oordeel dat eiseres over 2008 en 2009 **zelf kosten voor kinderopvang heeft gemaakt**. Nu ook overigens door eiseres geen stukken zijn overgelegd waaruit blijkt van gemaakte kosten van kinderopvang, heeft B/T terecht het verleende voorschot herzien en nader vastgesteld op € 0.

Uitspraak van 24 augustus 2011 SBR 10/3529 en SBR 11/1409):

De ABRvS heeft in de uitspraak van 22 juni 2011, LJN BQ8833 geoordeeld dat met het overleggen van kwitanties de kosten voor kinderopvang onvoldoende zijn aangetoond. De bedragen op de kwitanties dienen nader gestaafd te worden met andere stukken, zoals bankafschriften, waaruit blijkt dat betrokkene bedragen heeft opgenomen die corresponderen met de bedragen op de kwitanties, zodat hij daarmee alsnog aannemelijk kan maken dat de bedragen door hemzelf zijn voldaan aan de gastouder.

Naar het oordeel van de rechtbank treft eisers stelling, dat B/T zich ten onrechte op het standpunt stelt dat het **recht op kinderopvang pas bestaat ingeval er voldoende betaalbewijzen zijn overgelegd**, geen doel.

Gelet op artikel 18 van de Awir, gelezen in samenhang met artikel 7, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wko, is het **aan eiser om aan te tonen dat er daadwerkelijk kosten voor kinderopvang zijn gemaakt**. Dit dient hij, gelet op de uitspraak van de ABRvS te **doen door het overleggen van voldoende betaalbewijzen**. Bij gebreke daarvan kan de vraagouder, gelet op het bepaalde in artikel 5, eerste lid, van de Wko, geen aanspraak maken op kinderopvangtoeslag.

Omdat het aan eiser is om aan te tonen dat er daadwerkelijk kosten voor kinderopvang zijn gemaakt ligt het **niet op de weg van B/T om nadere bewijsstukken naast de reeds overgelegde kwitanties op te vragen, maar op de weg van eiser uit eigen beweging aan te tonen dat kosten voor kinderopvang zijn gemaakt**. (In de toekomst kan dus worden volstaan met eenmalig opvragen van stukken om kosten aan te tonen, voldoen deze stukken niet dan hoeven we geen nadere bewijsstukken op te vragen).

Uit de uitspraak van de ABRvS volgt verder dat eiser een deugdelijke administratie moet bijhouden van de betalingen aan de gastouder. **Door na te laten een deugdelijke administratie bij te houden van zijn betalingen aan de gastouder heeft eiser zelf het risico genomen dat hij achteraf niet meer zou beschikken over bewijsstukken om aan te tonen dat hij de gastouder heeft betaald**.

Nu niet is gebleken dat de kasopnames op de rekeningafschriften overeenkomen met de op de kwitanties genoemde bedragen is de rechtbank van oordeel dat B/T zich op goede gronden op het standpunt heeft kunnen stellen dat **eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij betalingen aan de gastouder heeft gedaan en daardoor kosten voor kinderopvang heeft gemaakt**.

Uitspraak van 24 augustus 2011 (SBR 10/3005 en SBR 11/1634):

Naar het oordeel van de rechtbank is een **aangifte inkomstenbelasting onvoldoende om aan te tonen dat er kosten voor kinderopvang zijn gemaakt**, temeer daar deze gegevens niet worden ondersteund door andere betaalbewijzen zoals bankafschriften en kwitanties. Nu

bovendien uit deze aangifte niet blijkt van welke vraagouder de gastouder de opvanggelten heeft ontvangen, kan de stelling van eiser, dat dmv de aangifte inkomstenbelasting van de gastouder voldoende is aangetoond dat de gelden door de vraagouder zijn betaald en er dus door de gastouder inkomsten zijn gegenereerd uit kinderopvang, niet slagen.

Uitspraak van 26 augustus 2011 SBR 10/2667 en SBR 11/1563):

De rechtbank is van oordeel dat eiseres met de verklaring van de gastouder dat hij bedragen van de gastouder heeft ontvangen en de overgelegde kwitanties niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij kosten voor kinderopvang heeft gemaakt.

Voor zover overigens geoordeeld zou moeten worden dat eiseres **betreffende betalingen aan de gastouder wel aannemelijk heeft gemaakt**, kan die omstandigheid de rechtbank niet tot een ander oordeel brengen, nu de gestelde betalingen minder bedragen dan de aan eiseres toegekende voorschotbedragen over de betreffende periode. Ook gelet daarop kan niet worden gesteld dat eiseres eigen kosten voor kinderopvang heeft gemaakt.